

Nr 415.

Av herr **Törnkvist** i Karlskrona, *om möjliggörande i vissa fall för furir att vinna anställning å arméns reservstat för underofficerare.*

1935 års riksdag beslöt i enlighet med av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen, fjärde huvudtiteln, framlagt förslag, att reservstaten vid armén ånyo skulle börja rekryteras med visst antal beställningshavare, bl. a. med fem underofficerare. Nyrekrytering med underofficerare motiverades främst med, att de ytterst svåra befodringsförhållandena inom underofficerskårerna nödvändiggjorde en nyrekrytering av underofficerarna å reservstat.

I enlighet med riksdagens beslut hava ifrågavarande fem beställningar för underofficerare på reservstat varit ledigförklarade till ansökan. För att kunna ifrågakomma till dylik beställning har därvid gällt de i kungl. kungörelsen ang. arméns reservstater (SF nr 518/1915) stadgade fordringarna, d. v. s. att hava uppnått 32 levnadsår och 8 tjänsteår såsom underofficer.

Till ifrågavarande ledigförklarade beställningar har emellertid ingen sökande anmält sig, och de fem beställningarna äro alltjämt obesatta. Anledningen härtill torde närmast vara att söka i de förhållanden, som för närvarande äro rådande på den allmänna arbetsmarknaden, varigenom någon underofficer på aktiv stat icke utan tvingande skäl lämnar den innehavda säkra anställningen och den därmed förenade lönen.

Det är emellertid icke uteslutet, att ifrågavarande beställningar för underofficerare å reservstat hade lockat sökande, därest villkoren för erhållande av sådan beställning varit de av 1925 års riksdag beslutade. Nämnada riksdag beslöt nämligen i samband med beslutet om försvarsväsendets ordnande, att för underofficiärens tillträde till reservstat skulle fordras uppnådda 34 levnadsår och 4 tjänsteår som sergeant vid eller i regemente (kår). Ifrågavarande ändring i villkoren har emellertid icke — och ej heller beslutade ändringar i villkoren i vad det gäller officerare — blivit expedierade av Kungl. Maj:t, utan alltfört äro de i 1915 års förordning stadgade villkoren gällande.

Då 1935 års riksdag medgivit nyrekrytering av fem underofficersbeställningar å reservstat, är det givetvis, särskilt med hänsyn till personalens befodringsförhållanden, av intresse att de också bliva tillsatta. 1930 års försvarskommission har också i sitt betänkande understrukit vikten av reservstatens rekrytering. Kommissionen har därvid framhållit bl. a. följande (del II; sid. 489): »Vidare torde det böra tagas under omprövning att — i den mån det icke skulle visa sig möjligt att besätta den föreslagna reservstaten för underofficerare med från aktiv stat avgående underofficerare — öppna vägen till reservstatsanställning såsom underofficer för furirer på aktiv stat med förslagsvis minst 12 tjänstår.»

Den av försvarskommissionen sålunda förordade ändringen i fråga om vill-

koren för vinnandet av inträde å reservstaten har av de militära myndigheterna lämnats utan erinran, då dessa avgivit yttrande över kommissionens betänkande. Ett genomförande av den föreslagna ändringen torde också komma att säkerställa rekryteringen av den nuvarande reservstaten för underofficerare. Man torde nämligen kunna förvänta, att de för befordran till underofficerare på aktiv stat kompetenta furirerna, vilka uppfylla de av kommissionen uppställda fordringarna, i större utsträckning än innehavare av underofficersbeställningar på aktiv stat, äro intresserade av att söka anställning såsom underofficerare på reservstat. Härtill torde främst bidra, att icke alla dessa furirer kunna påräkna att vinna befordran till underofficerare på aktiv stat inom rimlig tid ävensom att deras levnadsålder är lägre än underofficerarnas, varigenom möjligheterna att vinna civilanställning äro större.

Då den föreslagna ändringen i kompetensvillkoren alltså kan beräknas komma att säkerställa reservstatens nyrekrytering med underofficerare, synes det lämpligt, att riksdagen redan nu beslutar om den av försvarskommissionen föreslagna ändringen, och på grund härav hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande förordning angående arméns reservstater, att anställning å reservstaten för underofficerare jämväl må sökas av och — därest icke underofficer anmäler sig som sökande — tilldelas furir, vilken räknar en tjänstetid av minst 12 år och är kvalificerad och lämplig för anställning såsom underofficer på aktiv stat.

Stockholm den 23 januari 1936.

Algot Törnkvist.